

TILLATELSE

FOR

OSLO KOMMUNE VED OSLO LYSVERKER

TIL REGULERING AV HOLSELVA OG VÅTNA OG OVERFØRING AV VÅTNA TIL HOLSELVA

(MEDDELT VED ADMINISTRASJONSRADETS VEDTAK 2 SEPTEMBER 1940)

I Administrasjonsrådets møte 2 september 1940 er det bestemt:

- «1. Det tillates i samhøve med vassdragsreguleringsloven av 14 desember 1917 Oslo kommune ved Oslo Lysverker å regulere Holselva og Våtna i Hol og Ål herreder, Buskerud fylke, samt å overføre Våtna til Holselva i det vesentlige i samsvar med søknader fra Oslo Lysverker av 9 desember 1939 og 23 februar 1940 og fremlagt plan av 18 desember 1939.

Tillatelsen meddeles på de betingelser som er tatt inn i Arbeidsdepartementets tilråding av 2 september 1940.

2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen og overføringen i samsvar med det utkast som er tatt inn i Arbeidsdepartementets ovennevnte tilråding som gjeldende inntil videre.»

I Arbeidsdepartementets skrivelse av 22 januar 1942 er det bestemt:

- «1. Den ved Administrasjonsrådets vedtak av 2 september 1940 gitte tillatelse for Oslo kommune ved Oslo Lysverker til å regulere Holselva og Våtna i Hol og Ål herreder, Buskerud fylke samt til å overføre Våtna til Holselva fornyes i samhøve med § 16 pkt. 6 i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1914 på de betingelser som ble tilsagt i Arbeidsdepartementets skrivelse til Oslo Lysverker av 30 juli 1941.
2. Det ved Administrasjonsrådets vedtak av 2 september 1940 fastsatte manøvreringsreglement for reguleringen og overføringen endres slik som tilsagt i Arbeidsdepartementets skrivelse til Oslo Lysverker av 30 juli 1941.»

Betingelser

for tillatelse for Oslo kommune ved Oslo Lysverker til regulering av Holselva og Våtna og overføring av Våtna til Holselva.

(Fastsatt ved Administrasjonsrådets vedtak av 2 september 1940
og ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 22 januar 1942.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Dersom vannfall, der ikke tilhører staten eller norske kommuner, deltar i reguleringen eller blir medeiere i reguleringsanleggene gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 50 år fra konsesjonens datum. Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vannfalls-eieres andeler i reguleringsanleggene staten uten vederlag.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etterat konsesjonen er gitt, skal staten kunne innløse de andeler i reguleringsanleggene som måtte tilhøre eiere for hvem reguleringstillatelsen er tidsbegrenset. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10de år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt anleggenes eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 50 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anleggene skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn av uvillige menn på statens bekostning.

Reguleringsanleggets eier plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den økning av vasskraften som ved reguleringen og overføringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. nat.HK. I de 10 første reguleringsår nedsettes statsavgiften til kr. 0,25 pr. nat.HK.

Til fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 1 pr. nat.HK.

Økningen av vasskraften beregnes på grunnlag av den økning av lavvassføringen som reguleringen og overføringen antas å ville medføre utover den vassføring, som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene utynttes på en sådan måte at vassføringen i lavvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringen innvunne økning av vasskraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen og overføringen innvunne vasskraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

4.

For den økning av vasskraften som ved reguleringen av Strandevatn tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 1 pr. nat.HK. Godtgjørelsen blir å erlegge etter hvert som den ved reguleringen av Strandevatn innvunne vasskraft tas i bruk. Den har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

5.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3, godtgjørelse etter post 4, og kontroll med vassforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 20, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år, etterat konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

7.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere, som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

8.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere

fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

9.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

10.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almenntilgode øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

12.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelig vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse

skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier og broer, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier og broer som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

14.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

15.

Innen reguleringene tas i bruk skal konsesjonæren innbetale til Hol og Al kommuner tilsammen kr. 50 000, som avsettes til fond, hvis renter etter nærmere bestemmelse av herredsstyrene anvendes til fremme av jordbruk i distriktet. Fondets fordeling mellom kommunene fastsettes av Landbruksdepartementet.

16.

Innen reguleringen og overføringen tas i bruk skal konsesjonæren til fremme av fisket i vassdraget opprette et fond, hvis størrelse fastsettes til kr. 50 000.

17.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

18.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som utferdiges av vedkommende departement.

Såfremt sesongtapningen eller i det hele ujevn tapning skulle bevirke tap eller skade for nedenforliggende kraftverker skal dette

erstattes ved levering av kraft eller i penger. Dersom det ikke oppnåes enighet om erstatningen blir den å fastsette for 10 år av gangen av en skjønnsnevnd på 3 medlemmer, som oppnevnes av vedkommende departement. Skjønnsnevnden bestemmer hvem som skal bære skjønnsomkostningene.

En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

For så vidt vannet slippes i strid med reglementet kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til staten av inntil kr. 2 000 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

19.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser, som i det offentliges interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

20.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesse berøres av reguleringen, uansett den ovenfor betingede prosent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning, med departementets samtykke etter hvert som kraft blir ledig kreve avgitt fra de av vassdragets vassfall der tilhører norske kommuner ytterligere kraft så vidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets

bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett, hva enten ledningene til hører anleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 prosent rente av anleggs-kapitalen — med tillegg av 20 prosent. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris, som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i hvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse

av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

21.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vassfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i regulerings- og overføringsanleggene, tillatelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen, mot en årlig godtgjørelse til anleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

22.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelse av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

23.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for regulering av Holselva og Våtna og overføring av Våtna til Holselva.

(Fastsatt i Administrasjonsrådets møte 2 september 1940,
endret ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 22 januar 1942.)

1.

Reguleringsgrensene er følgende:

	Sommer- vasst. m. o. h.	Øvre m. o. h.	Nedre m. o. h.	Oppdemm. i m.	Senkn. i m.	Reg. høyde i m.
Varaldsetvann	999,0	1 005,0	997,0	6,0	2,0	8,0
Rødungen	1 011,0	1 022,0	999,0	11,0	12,0	23,0
Bergsjøen ¹⁾	0	+ 2,5	÷ 8,5	2,5	8,5	11,0
Mjåvann	1 083,8	1 091,0	1 082,2	7,2	1,6	8,8
Lille Frosen	1 084,7	"	1 082,8	6,3	1,9	3,2
Store «	1 085,7	"	1 083,2	5,3	2,5	7,8
Buvann	1 088,9	"	1 087,9	2,1	1,0	3,1
Olsendvann	1 084,0	"	1 083,0	7,0	1,0	8,0
Lille Stolsvann	1 078,9	"	1 078,0	12,1	0,9	13,0
Søndre «	1 079,0	"	1 078,1	12,0	0,9	12,9
Nordre «	1 081,5	"	1 078,7	9,5	2,8	12,3
Stoltjern	1 087,4	"	1 087,4	3,6	0	3,6
Djupvatn	1 084,5	"	1 080,0	6,5	4,5	11,0
Riskevann	1 086,6	"	1 086,6	4,4	0	4,4
Bjønsvendvann	1 088,4	"	1 087,4	2,6	1,0	3,6
Svaravann	1 087,7	"	1 086,7	3,3	1,0	4,3
Gjeitevann	1 089,5	"	1 088,5	1,5	1,0	2,5
Strandevann	950,0	974,0	950,0	24,0	0	24,0

¹⁾ Reguleringsgrensene er angitt i forhold til sommervannstanden.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Ved manøvreringen skal has for øye at vassdragets tidligere flomvassføring ikke økes, og at den naturlige lavvassføring nedenfor kraftverket ikke forminskes til skade for andres rettigheter.

For øvrig kan vannslippingen foregå etter Oslo Lysverkers behov.

3.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende, og at dammene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over dammenes manøvrering og avleste vannstander samt observeres og noteres om det forlanges, regnmengder, temperaturer m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til Hoved-

styret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger, som godtas av vedkommende departement.

Hovedstyret for Norges Vassdrags- og

Elektrisitetsvesen kan bestemme hvor damvokterne skal bo og om de skal ha telefon i sine boliger.

5.

Endring av dette reglement kan alene foretas etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

rene skal det kreves at det i tilbud om norske varer må opplyses om det er brukt utenlandske råvarer eller halvfabrikata til framstillingen av varene og eventuelt i hvor stor monn dette er gjort. Alle tilbud skal åpnes samtidig og det må settes opp protokoll over forretningen. Blir det tinget for over 5 000.— kr. av en vare som er laget i utlandet, skal det straks sendes melding til Trafikkdepartementet om det med alle de opplysninger som en må ha for å kunne avgjøre om konsesjonsvilkårene er fulgt. Når Trafikkdepartementet finner grunn til det, kan det kreves opplyst på forhånd om konsesjonæren akter å kjøpe varer fra utlandet.

7. Trygd.

Trygd skal fortrinsvis tas i norske selskaper, hvis disse byr likeså gode vilkår som utenlandske.

8. Kraftavståelse.

Selskapet plikter å avstå inntil 10 prosent av den leiede kraft til de kommuner som Trafikkdepartementet bestemmer — derunder også fylkeskommuner.

Kraften leveres til samme pris og på samme vilkår som etter leiekontrakten gjelder for selskapet og kan forlanges tatt ut etter bestemmelse av Trafikkdepartementet enten i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet, hva enten dette tilhører selskapet eller eieren av vassfallet.

Volder uttaket av kraften økte utgifter bæres disse av den som tar ut kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout må ikke skje uten samtykke av Trafikkdepartementet.

Selskapet har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft tas ut.

Konsesjonskraft kan oppsies med 2 års varsel. Kraft som er oppsagt kan ikke senere forlanges avgitt.

9. Kontroll.

Selskapet plikter å rette seg etter de bestemmelser som Trafikkdepartementet måtte treffe til kontroll med at konsesjonsvilkårene blir holdt.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av selskapet etter nærmere bestemmelse av Trafikkdepartementet.

10 Overtredelse av konsesjonsvilkårene.

Overtredelse av de vilkår som er fastsatt i postene 2 og 9 medfører i tilfelle av gjentakelse tap av konsesjonen hvis ikke forholdet blir brakt i orden etter reglene i lov av 14 desember 1917 nr. 16 §§ 31 og 32.

Erklæring fra selskapets styre samt sakens øvrige dokumenter vedlegges.»

Departementet vil med Generaldirektøren anbefale at den søkte tillatelse gis på de av Generaldirektøren foreslåtte betingelser.

En vedlegger erklæring fra selskapets styre etter konsesjonsloven 14 desember 1917 § 24 annet ledd, samt sakens øvrige dokumenter.

Trafikkdepartementet innstiller:

I medhold av konsesjonsloven 14 desember 1917 kap. IV tillates det A/S Star Paper Mill å leie inntil 2 500 kW spillkraft fra Drammens Elektrisitetsverk på de betingelser som er tatt inn i Trafikkdepartementets foredrag av 29 juni 1944.

13. Oslo Lysverker.

(Utvidet regulering av Mjåvatn m. fl. vatn i Hol og Al.)

Ministerpresidentens vedtak 6 juli 1944.

Fra Generaldirektøren for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet har departementet mottatt følgende skrivelse av 3 juli 1944 angående en søknad av 10 februar 1944 fra Oslo Lysverker om tillatelse til å utvide reguleringen av Mjåvatn, Frosenvatna og Buvatn i Våtna:

«Oslo Lysverker har 10 februar d. å. søkt om tillatelse til å utvide reguleringen av ovennevnte vatn. Av søknaden hitsettes:

«Etter den gitte konsesjonstillatelse for regulering av Holselva og Våtna og overføring av Våtna til Holselva skal vatna Mjåvatn, Lille Frosen, Store Frosen og Buvatn senkes henholdsvis 1,6, 1,9, 2,5 og 1,0 m i forhold til sommervannstand. Senkingen skjer ved gravde og sprengte kanaler mellom vatna.

Imidlertid viser det seg for de første 3 vatns vedkommende at kanalene mellom disse må senkes noe mer enn opprinnelig forutsatt for å oppnå en ønskelig overføring av vann fra Urundamagasinet til Våtna, og den regulerte lavvannsstand for disse vatn bør da av praktiske grunner ligge ca. 10 cm over kanalbunnen ved utløpet av de respektive vatn. Tappeluka ved Mjåvatn vil nemlig allerede omkring midten av februar åpnes helt, hvorved vatna i den resterende del av tapningsperioden vil nedtappes som ved et alminnelig elveutløp.

Den ønskede ytterligere senkning av Mjåvatn, Lille Frosen og Store Frosen andrar til henholdsvis 0,6, 0,8 og 0,9 m.

For Buvatns vedkommende viser de utførte målinger og grunnboringer at det vilde være ønskelig å senke dette vatn ytterligere 0,5 m. Av vedlagte tegning F. 1947 vil høydeforholdene nærmere framgå. Situasjonen for øvrig vil framgå av vedlagte tegning F. 1492.

Under henvisning til ovenstående tillater jeg meg å søke om tillatelse til ytterligere senking av Mjåvatn, Lille Frosen, Store Frosen og Buvatn

	Reg.h. v.st. m. o. h.
Mjåvatn	1091,0
Lille Frosen	1091,0
Store Frosen	1091,0
Buvatn	1091,0

Ansøkeren opplyser at kanalene ved de 3 første vatn i alle tilfelle vil bli utført med en dybde som muliggjør den omsøkte senking. Ved Buvatn må kanalen senkes 0,5 m og de økte omkostninger herved er beregnet til kr. 10 000,—. Magasintilveksten er angitt til 1,8 mill. m³.

Søknaden med bilag ble 17 februar d. å. sendt fylkesmannen i Buskerud til foreleggelse for Hol og Al kommuner og kunngjort i Offentlige innngjøringer 23 og 25 s. m. Noen uttalelser er tross gjentatte purringer ikke innkommet.

Generaldirektøren skal bemerke følgende:

Fordelene ved den omsøkte tilleggsregulering består i den nevnte magasintilvekst på 1,8 mill. m³. Etter her oppstilte beregninger vil økningen av vassføringen andra til 0,03 m³/sek. motsvarende ca. 160 natur HK i Hol kraftverks 405 m høye bruttofall.

Det er ikke opplyst noe om tiltaket vil medføre skade eller ulempe, men da det her gjelder forholdsvis små tillegg — fra 0,5 til 0,9 m — til de allerede tillatte senkinger — fra 1,0 til 2,5 m — kan det såvidt skjønnes ikke bli tale om skade og ulempe av noen betydning. Det må iallfall anses utvilsomt at skaden og ulempen vil være mindre betydning i sammenligning med fordelene, omkostningene også tatt i betraktning, jfr. reguleringslovens § 8. Jeg anbefaler derfor søknaden innvilget.

De for hovedkonsesjonen under 2 september 1940 og 22 januar 1942 fastsatte betingelser foreslås også gjort gjeldende for tilleggsreguleringen, dog således at de i vilkårene fastsatte frister blir å regne fra den opprinnelige konsesjons datum — altså fra 2 september 1940. Likeså det samtidig fastsatte manøvreringsreglement — jfr. departementets brev av 27 juni 1942 — med de endringer av nedre reguleringsgrenser for de omhandlede vatn som følger av utvidelsen.

Da det haster med avgjørelsen — vassdrags-skjønnet vedr. hovedkonsesjonen er berammet til 12 ds. — har jeg som forholdene ligger an ikke funnet grunn til å avvende uttalelsene fra distriktet. — Da betingelsene er som ved den før tillatte regulering har jeg ansett det upåkrevet

vatn med henholdsvis 0,6, 0,8, 0,9 og 0,5 m således at reguleringshøydene blir følgende:

Reg.l. v.st. m. o. h.	Opp- dømmning m.	Senking m.	Reg. høyde m.
1081,6	7,2	2,2	9,4
1082,0	6,3	2,7	9,0
1082,3	5,3	3,4	8,7
1087,4	2,1	1,5	3,6

å innhente ansøkerens vedtagelse av dem på forhånd.

Sakens dokumenter følger.»

Departementet vil med Generaldirektøren tilråde at den søkte tillatelse gis, og på de samme betingelser som er fastsatt for hovedkonsesjonen, jfr. Administrasjonsrådets vedtak 2. september 1940 og Arbeidsdepartementets vedtak 22. januar 1942. (Se meddelte Vassdragskonsesjoner XXVII s. 108 og XXIX s. 5). Likeledes vil en med Generaldirektøren tilråde at det ved nevnte vedtak fastsatte manøvreringsreglement gjøres gjeldende også for den utvidede regulering av de omhandlede vann, med de endringer av vannenes nedre reguleringsgrenser som følger av utvidelsen.

Trafikkdepartementet innstiller:

1. I medhold av vassdragsreguleringsloven 14 desember 1917 tillates det Oslo Lysverker å gjennomføre en utvidet regulering av Mjåvatn, Lille Frosen, Store Frosen og Buvatn i Hol og Al herreder i det vesentlige overensstemmende med søknad 10 februar 1944 og dermed fremlagte tegning F. 1947.
2. For tillatelsen gjelder de betingelser som er fastsatt ved Administrasjonsrådets vedtak 2 september 1940 jfr. Arbeidsdepartementets vedtak 22 januar 1942 angående regulering av Holselva og Våtna.
3. Det ved nevnte vedtak fastsatte manøvreringsreglement gjøres gjeldende også for den utvidede regulering, med de endringer av nedre reguleringsgrenser for de omhandlede vann som følger av utvidelsen.

14. Foss Jernstøperi.

(Innstilling om tillatelse til å leie inntil 1450 kW fra Aker EV.)

Ministerpresidentens vedtak av 13 juli 1944.

Med skrivelse fra Generaldirektøren for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet av 29 juni 1944 har departementet mottatt en søknad, dattert 15 mars 1944, fra Foss Jernstøperi, om fornyelse av konsesjon av 6 mars 1938 på leie av inntil 1450 kW fra Aker Elektrisitetsverk. Generaldirektørens brev er sålydende: